Kız ve Domuz Yavrusu

Çınar BİBER

Kız ve Domuz Yavrusu

Çınar BİBER

Büyük kırmızı ahırı olan küçük bir kasabada Lina adında bir kız yaşardı. Sıcak kahverengi teni, iki topuz yapılmış kıvırcık siyah saçları ve burnunun üzerinde birkaç çili vardı. Her sabah hardal sarısı tişörtünü, yeşil tulum şortu ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi. Hayvanları dünyadaki her şeyden çok severdi.

Güneşli bir gün Lina heyecan verici bir haber duydu. Kurtarılmış bir domuz yavrusu, yolun aşağısındaki ahırda yaşamaya gelecekti. Domuz yavrusu küçük ve tombuldu; yumuşak pembe teni, sarkık kulakları ve kıvrık kuyruğu vardı. Lina kırmızı çizmeleri su birikintilerine basa basa oraya kadar koştu. Yeni küçük domuzla tanışmak için sabırsızlanıyordu.

Domuz yavrusu bir saman balyasının arkasından başını uzattı. Kehribar rengi gözleri parlak, bir omzunda küçük beyaz bir leke vardı. Üzerinde küçük pirinç bir yonca etiketi olan yumuşak mavi bir koşum takımı vardı. "Merhaba," diye fısıldadı Lina yumuşacık. "Benim adım Lina." Domuz yavrusu elini kokladı, sonra sevinçle bütün vücudunu kıpırdattı.

"Onun adı Poppy," dedi çiftçi gülümseyerek. "Çok akıllı ve oyuncu, her şeyden çok da yemeyi sever." Lina küçük domuz yavrusunu korkutmamak için yavaşça samanların üzerine oturdu. Poppy koşarak yanına geldi, Lina'nın dizini dürttü ve mutlu bir homurtu çıkardı. Tam o anda bir dostluk başladı.

Lina her gün okuldan sonra ahıra giderdi. Çıtır atıştırmalıklarla dolu bez ödül kesesini takar, kırmızı çizmeleriyle tozlu yolda yürürdü. Poppy onun geldiğini duyar, sarkık kulakları zıplayarak kapıya koşardı. "Poppy!" diye seslenirdi Lina. Domuz yavrusu sevinçle ciyaklar ve mutlulukla etrafında dönerdi.

Bir öğleden sonra Lina, Poppy'nin denemesi için özel bir oyuncak getirdi. Bu, küçük kapakları ve gizli delikleri olan yuvarlak bir bulmacalı yemlikti. İçindeki ödülleri bulmak için onu dürtmek ve çevirmek gerekiyordu. Lina onu yavaşça samanların üzerine koydu. Poppy onu bir, iki kez kokladı ve sonra parlak kehribar gözleri kocaman açıldı.

Poppy bulmacalı yemliği burnuyla itti. Küçük bir kapak kaydı ve çıtır bir ödül yuvarlanıp çıktı. Pat! Poppy onu mideye indirdi ve sevinçle homurdandı. Yeniden itti, başka bir kapağı çevirdi ve bir ödül daha buldu. Lina ellerini çırptı. "Çok akıllısın, Poppy!" diye güldü. Küçük domuz yavrusu gururla kıvrık kuyruğunu kıpırdattı.

Ondan sonra Lina önemli bir şey fark etti. Poppy topunu ve yumuşak battaniyesini seviyordu ama en çok bulmacalı yemlikleri seviyordu. Lina yuvarlak oyuncağı çıkardığında Poppy ciyaklıyor ve hemen yanına koşuyordu. Diğer her şeyi görmezden geliyordu. "Bulmacaları gerçekten çok seviyorsun, değil mi?" dedi Lina, akıllı domuz yavrusunun dürtüp çevirmesini izlerken.

Lina'nın harika bir fikri vardı. "Sana eğlenceli bir oyun kuracağım," dedi Poppy'ye. "Çözmen için küçük bulmacalarla dolu bir oyun!" O akşam kutular, bardaklar ve pürüzsüz ahşap bloklar topladı. Onları parlak renklere boyadı ve yanlarına küçük delikler açtı. Çalışırken bez ödül kesesi şıngırdıyordu.

Ertesi sabah Lina oyunu ahırda kurdu. Bardakları ters çevirip altlarına ödüller sakladı. Poppy'nin devirmesi için yumuşak bloklar üst üste dizdi. Ucunda ödül olan küçük bir ip astı. Poppy samanların kenarında durdu, burnu heyecanla seğiriyordu. "Hazır mısın?" diye sordu Lina.

Poppy ilk bardağa koştu ve burnuyla onu devirdi. Bir ödül yuvarlanıp çıktı ve onu sevinçle mideye indirdi. Sonra blok kulesini devrilene kadar dürttü. İpi çekti ve çıtır bir atıştırmalık buldu. Çözdüğü her bulmacayla kıvrık kuyruğu daha hızlı kıpırdıyordu. Lina tezahürat yaptı ve güldü. "Başardın, Poppy!"

Lina harika bir şey fark etti. Poppy her bulmacayı aynı şekilde çözmüyordu. Kokluyor, düşünüyor ve kendi akıllıca yöntemlerini deniyordu. Bazı bulmacaları deviriyordu. Bazılarını itiyordu. Bazılarını Lina'nın hiç hayal edemeyeceği şekillerde çözüyordu. "Sen çok akıllı bir domuz yavrususun," dedi Lina. "Ve her şeyi kendine özgü bir şekilde yapıyorsun."

Lina oyunu her hafta biraz daha zorlaştırdı. Ödülleri bardakların altına, kutuların içine ve küçük kapakların arkasına sakladı. Poppy her bulmacayı mutlu homurtularla çözdü. Bazen takılıp kalıyordu, Lina da sabırla bekleyip onu yüreklendiriyordu. Birlikte harika bir takım oldular. Oyun her gün ikisi için de eğlenceliydi.

Bir öğleden sonra Lina'nın arkadaşları izlemeye geldi. Poppy bir bardağı devirip ödül bulunca güldüler. "Ne kadar akıllı!" dediler. Lina gururla gülümsedi. "Her hayvan özeldir," dedi onlara. "Poppy'nin kendine özgü sevdikleri ve kendine özgü akıllıca yöntemleri var. Her birini neyin mutlu ettiğini izleyip öğrenmemiz yeter."

Poppy ve Lina bulmaca oyunlarını her gün oynadılar. Sabahları Poppy kapının yanında beklerdi, mavi koşum takımı güneşte parlardı. Öğleden sonraları Lina ödül kesesini doldurur ve yoldan aşağı koşardı. Dostlukları her küçük bulmacayla biraz daha güçlendi. Ahır mutlu homurtular ve neşeli tezahüratlarla doluydu.

Böylece Lina güzel bir ders öğrendi. Her hayvan bir bireydir; kendine özgü tercihleri ve kendine özgü bir ışıltısı vardır. Poppy bulmacalı yemlikleri her şeyden çok severdi ve Lina da onları çözmesine yardım etmeyi severdi. Onlar en iyi arkadaşlardı; bir kız ve bir domuz yavrusu, ahırın sıcak altın ışığında mutlulukla birlikte oynuyorlardı.